

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПЕДАГОГА В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Жванія Олена Іванівна

викладач спеціальних дисциплін,

Козелецький коледж ветеринарної медицини

Білоцерківського національного аграрного університету, Україна

В українському суспільстві на сьогодні найактуальнішим залишається питання про конкурентоспроможність спеціалістів ветеринарної медицини в умовах ринкової економіки, стрімких технологічних змін, глобалізації суспільства. Вирішення даної проблеми безпосередньо залежить від працівників освітньої сфери, бо саме від професійної компетентності викладача залежить формування конкурентоздатності, ключових і професійних компетентностей студентів, їх спроможності увійти у світовий глобальний простір.

Освіта сьогодні змінюється і змінюється разом із часом. Час диктує де далі нові вимоги до викладача, які повинні володіти інноваційними технологіями навчання, методиками активного навчання, бути здатними генерувати інноваційні ідеї, сприяти професійному самовизначенню студентів. Освітній процес у закладах освіти має спрямованість на потребу в розвитку педагогічної творчості викладача, засвоєнні педагогічних інновацій, в створенні умов неперервної освіти викладачів.

Реалії життя свідчать, що сучасний викладач має постійно здобувати й узагальнювати нові знання з різних джерел і володіти технологіями їх передавання в коледжі. Сьогодні висуває перед педагогами такі вимоги, як професіоналізм, мобільність, здатність до творчого використання на практиці

поток інформації, що швидко зростає. Сучасний коледж потребує «нового» викладача, який творчо думає, володіє сучасними технологіями освіти, уміє самостійно конструювати педагогічний процес в умовах конкретної педагогічної діяльності, володіє вмінням прогнозувати свій кінцевий результат.

Професійна компетентність студентів – один із основних напрямів реформування сучасної системи освіти. Це фахівці які повинні володіти професійними вміннями і навичками, високим рівнем професійної компетентності та здатності застосовувати теоретичні надбання на практиці.

Саме тому на сучасному етапі модернізації системи освіти й виховання в Україні особливої гостроти й актуальності набувають питання підвищення й розвитку професійної компетентності викладачів.

Професійна компетентність викладача обумовлює його педагогічну майстерність. На думку А.С. Макаренка, педагогічна майстерність – це знання особливостей педагогічного процесу, вміння побудувати і привести у рух. За глибокими переконанням А.С. Макаренка, оволодіти педагогічною майстерністю може кожен педагог за умови цілеспрямованої роботи над собою. Вона формується на основі практичного досвіду. Проте не кожний досвід стає джерелом професійної майстерності. Таким джерелом є лише педагогічна діяльність, осмислена з точки зору суті, цілей і технологій, сплав особистісно-ділових якостей і професійної компетентності педагога[1].

Отже, однією із основних умов реалізації компетентнісного підходу у професійній підготовці студентів Козелецького коледжу ветеринарної медицини БНАУ є практична готовність викладача. Зміст практичної готовності викладача виражається у зовнішніх (предметних) вміннях, тобто в діях, які можна спостерігати. До них належать організаторські і комунікативні вміння. Нагадаю, що організаторська діяльність викладача забезпечує залучення студентів до різних видів діяльності й організацію діяльності колективу, яка перетворює його із об'єкта в суб'єкт виховання. Мобілізаційні вміння викладача обумовлені привертанням уваги студентів і розвитком у них стійких інтересів до навчання, праці та інших видів діяльності; формування потреби у знаннях, праці, інших видах діяльності; озброєння студентів навичкам навчальної роботи; формування в студентів активного, самостійного і творчого ставлення до явищ навколишнього середовища шляхом створення спеціальних ситуацій для прояву вихованцями моральних вчинків.

Варто зазначити, що освіта в Україні має перебувати не просто на високому рівні, але й бути цікавою для студентів. Навчання не може бути якісним, якщо не спрощено умов для розвитку кожного студента. Студенти мають бути зацікавлені. І тут на допомогу приходить викладач, який володіє та проваджує інноваційні технології. Особливістю цих інновацій може стати створення атмосфери довіри, творча взаємодія, діалог, що стимулюють самореалізацію викладача й студента. Творча діяльність викладача – це не відмова від універсальних педагогічних традицій, а їх варіативність залежно від індивідуальних особливостей й загальної підготовки групи.

Інноваційний процес має певну циклічність: починається з виникнення інновації та закінчується фінішем, що говорить про завершення її існування й потреби початку нового циклу. Тому процесу провадження інновацій у

навчальному процесі доцільно розподілити на основні етапи, врахувавши теоретичну та практичну підготовку викладачів. На підставі всебічного аналізу необхідно своєчасно коригувати темп та зміст оновлення педагогічного процесу, накреслюючи нові перспективи роботи[2].

Отже, на наш погляд, поняття «професійна компетентність» являє собою сукупність знань, вмінь, навичок, способів діяльності, професійно важливих психологічних якостей, необхідних фахівцю ветеринарної медицини для здійснення ефективної професійної діяльності. Вона є результатом підготовленості фахівця, якісною характеристикою володіння професійною діяльністю і передбачає усвідомленого прагнення особистості до даної діяльності. Компетентнісний підхід до підготовки майбутніх фахівців полягає в набутті та розвитку у студентів під час навчання набору ключових, загальногалузевих та предметних компетентностей, які визначають його успішну професійну діяльність. Компетентності включають професійні знання та уміння, що характеризують кваліфікацію, такі якості як ініціативність, співпраця, здатність до роботи в колективі, комунікативні здібності, уміння вчитися, оцінювати, логічно мислити, відбирати і використовувати відомості.

Отже, проаналізувавши психолого-педагогічну літературу ми прийшли до висновку в контексті нашого дослідження про те, що ми розглядаємо професійну компетентність майбутнього фахівця ветеринарної медицини як необхідний рівень та обсяг знань і досвід з виду професійної діяльності, а професійна компетенція – це сукупність доступних для вимірювання чи оцінювання умінь, знань і навичок, набутих упродовж навчання і необхідних для виконання певного виду професійної діяльності[4].

Світовий досвід підготовки фахівців у коледжах доводить, що найголовнішою навичкою, яку здобуває студент під час навчання, є вміння під професійним кутом зору сприймати будь-яку наочну, вербальну інформацію, самостійно осмислювати, приймати рішення, оцінюючи його можливі наслідки, визначати оптимальні шляхи реалізації цього рішення, тобто розвивати ключові і професійні компетентності висококваліфікованого фахівця ветеринарної медицини.

Список використаних джерел:

1. Думеницька, С. Є. (2014). Розвиток інноваційної діяльності. *Управління школою*. № 13-15.
2. Заманов, А. (2010). Педагогічна інновація як фактор розвитку системи управління. № 5.
3. Хлебнікова, Т. М. (2013). Управління розвитком професійної компетентності вчителя. *Управління школою*. № 7-9.